

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.2.2025 r.
COM(2025) 68 final

2025/0038 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec
kobiet i przemocy domowej co do zmian w regulaminie Komitetu Stron w odniesieniu do
spraw związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron¹ Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencja stambulska” lub „konwencja”) w związku z planowanym przyjęciem wniosku przewodniczącego Komitetu Stron w sprawie zmiany regulaminu Komitetu Stron Konwencji Stambulskiej (IC-CP(2025)1 prov). Wnioskiem tym wprowadza się klauzulę konsensusu i klauzulę przeglądową do zasad głosowania (pkt 20) oraz zmianę postanowienia dotyczącego uczestników bez prawa głosu (pkt 2). Wprowadzenie tych zmian do regulaminu stało się konieczne w wyniku przystąpienia Unii Europejskiej do konwencji stambulskiej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja stambulska

W konwencji stambulskiej ustanowiono kompleksowy i zharmonizowany zbiór postanowień służących zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w Europie i poza nią. Konwencja weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2014 r.

UE podpisała konwencję w czerwcu 2017 r., a procedurę przystąpienia zakończyła 28 czerwca 2023 r., dzięki czemu 1 października 2023 r. konwencja weszła w życie wobec UE. UE przystąpiła do konwencji w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres jej wyłącznych kompetencji, mianowicie instytucji i administracji publicznej Unii² oraz spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement³. Irlandia i Dania nie są związane wykonywaniem przez Unię jej kompetencji w sprawach związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement⁴. Konwencję podpisały wszystkie państwa członkowskie UE, a na dzień 5 lutego 2025 r. ratyfikowały ją 22 z nich, uzyskując prawo głosu w Komitecie Stron⁵. Dotychczas do konwencji przystąpiło 39 stron, w tym UE i 22 z jej państw członkowskich.

2.2. Komitet Stron konwencji

Komitet Stron jest organem politycznym mechanizmu monitorowania konwencji stambulskiej. W jego skład wchodzi przedstawiciele stron konwencji. Zgodnie z art. 67 ust. 2 konwencji jednym z zadań Komitetu Stron jest wybranie członków Grupy Ekspertów ds. Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej („GREVIO”). Zgodnie z art. 68 ust. 12 konwencji Komitet Stron może, na podstawie sprawozdania i wniosków GREVIO,

¹ [Komitet Stron – Konwencja stambulska: zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.](#)

² Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1.

³ Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4.

⁴ Zgodnie z protokołami nr 21 i 22 załączonymi do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁵ Stan ratyfikacji na 8.01.2025 r.: AT (2013 r.); BE (2016 r.); CY (2017 r.); DE (2017 r.); DK (2014 r.); IE (2019 r.); EL (2018 r.); ES (2014 r.); EE (2017 r.); FI (2015 r.); FR (2014 r.); HR (2018 r.); IT (2013 r.); LU (2018 r.); MT (2014 r.); NL (2015 r.); PL (2015 r.); PT (2013 r.); RO (2016 r.); SI (2015 r.); SV (2014 r.); LV (2024 r.).

przyjąć zalecenia zaadresowane do stron dotyczące wdrożenia konwencji. Nadzoruje on również wdrażanie tych zaleceń po upływie trzyletniego okresu przeznaczonego na wprowadzenie ich w życie⁶. Ponadto Komitet Stron analizuje wnioski z postępowań przygotowawczych przekazywane mu przez GREVIO zgodnie z art. 68 ust. 15 konwencji. Komitet Stron wybiera również członków swojego prezydium – przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących⁷.

Zgodnie z art. 67 ust. 3 konwencji Komitet przyjął swój regulamin⁸ na swoim pierwszym posiedzeniu, 4 maja 2015 r. Pkt 20 ust. 1 pierwszego regulaminu dotyczący głosowania stanowi, że „każdy członek Komitetu dysponuje jednym głosem”, a pkt 20 ust. 2 – że kworum wymagane do podjęcia przez Komitet decyzji wynosi „dwie trzecie oddanych głosów”. Takie samo kworum jest również wymagane do zmiany regulaminu (pkt 25). Dotychczas praktyką Komitetu Stron było przyjmowanie zaleceń i wniosków na zasadzie konsensusu.

2.3. Planowana zmiana regulaminu Komitetu Stron

28 sierpnia 2023 r. Sekretariat Komitetu Stron zaproponował zmiany w regulaminie, aby uwzględnić wpływ przystąpienia Unii do konwencji na funkcjonowanie Komitetu, a w szczególności na postanowienia dotyczące głosowania. Sekretariat Komitetu Stron umożliwił stronom przedstawienie uwag. Zgodnie z decyzjami Rady (UE) 2024/1669 i 2024/1680 przyjętymi 22 kwietnia 2024 r. Unia zaproponowała szereg alternatywnych zmian w regulaminie⁹. Na 16. posiedzeniu Komitetu, 31 maja 2024 r., UE i Zjednoczone Królestwo przedstawiły swoje propozycje. Podczas kolejnych rozmów kilka państw niebędących członkami UE sprzeciwiło się propozycji UE. Ponieważ osiągnięcie porozumienia nie było możliwe, Komitet postanowił, że jego przewodniczący przeprowadzi nieformalne rozmowy w celu znalezienia rozwiązania kompromisowego. Po nieformalnych konsultacjach w listopadzie 2024 r. przewodniczący przedłożył nowy wniosek (IC-CP(2024)12 prov), który omówiono na 17. posiedzeniu Komitetu, 17 grudnia 2024 r. Zgodnie z tym wnioskiem obecne zasady głosowania powinny nadal obowiązywać, ale powinny zostać uzupełnione o klauzulę konsensusu i klauzulę przeglądową. Szereg państw niebędących członkami UE chciało, aby kwestia praw głosu UE w ramach konwencji Rady Europy została uwzględniona horyzontalnie w odniesieniu do wszystkich konwencji, których UE jest stroną, ale państwa te były skłonne zaakceptować zmieniony wniosek jako rozwiązanie tymczasowe. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do nowego wniosku, z wyjątkiem kilku drobnych propozycji redakcyjnych. 13 lutego 2025 r. Sekretariat Komitetu Stron udostępnił zmieniony wniosek przewodniczącego Komitetu Stron dotyczący zmiany regulaminu Komitetu Stron Konwencji Sтамбульсьkiej (dokument IC-CP(2025)1 prov) („planowany akt”). Sekretariat zwrócił się do stron o zatwierdzenie wniosku w drodze procedury pisemnej. Poinformowano ponadto, że o

⁶ Zob. „Ramy nadzoru nad wdrażaniem zaleceń skierowanych do państw-stron”, przyjęte przez Komitet Stron 13 kwietnia 2021 r., IC-CP/Inf(2021)2.

⁷ Zadania powierzone Komitetowi Stron wymieniono w punkcie 1 jego regulaminu.

⁸ Dokument IC-CP(2015)2, przyjęty 4 maja 2015 r., [regulamin](#).

⁹ Decyzja Rady (UE) 2024/1669 z dnia 22 kwietnia 2024 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej co do zmian w regulaminie Komitetu Stron w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, Dz.U. L, 2024/1669, 12.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1669/oj> oraz decyzja Rady (UE) 2024/1680 z dnia 22 kwietnia 2024 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej co do zmian w regulaminie Komitetu Stron w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii, Dz.U. L, 2024/1680, 12.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1680/oj>.

ile do 30 kwietnia 2025 r. nie zostanie przedłożony Sekretariatowi sprzeciw na piśmie, planowany akt zostanie uznany za przyjęty.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Przewodniczący proponuje przyjęcie pkt 20 („Głosowanie”) regulaminu na nowo, z następującymi poprawkami:

Po pierwsze, w pkt 20 ust. 1 proponuje się klauzulę konsensusu, zgodnie z którą Komitet powinien dołożyć wszelkich starań, aby kontynuować swoją praktykę podejmowania decyzji w drodze konsensusu. Tylko wówczas, gdy nie jest to możliwe, głosowanie odbywa się zgodnie z postanowieniami tego punktu.

W związku z tym zmienia się numerację ust. 1–6 w pkt 20 na ust. 2–7. Do tych ustępów nie proponuje się żadnych innych zmian.

Po drugie, w pkt 20 ust. 8 wprowadza się klauzulę przegladową, która stanowi, że Komitet zbada stosowanie tych zasad nie później niż trzy lata po ich przyjęciu, a w razie potrzeby wcześniej, z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek co najmniej trzech stron konwencji. W stosownych przypadkach postanowienie to należy zmienić, aby zaradzić ewentualnym problemom i brakom, zgodnie z procedurą określoną w pkt 25.

Po trzecie, proponuje się usunięcie odniesienia do Unii Europejskiej z listy w pkt 2 ust. 2 lit. b) regulaminu wymieniającej przedstawicieli mogących uczestniczyć w posiedzeniach Komitetu Stron bez prawa głosu i bez zwrotu kosztów. Postanowienie to przestało być aktualne, gdy Unia Europejska stała się pełnoprawnym członkiem Komitetu Stron.

Proponuje się, aby stanowiskiem UE było niezgłaszanie sprzeciwu wobec przyjęcia przedstawionego w dokumencie IC-CP(2025)1 prov zmienionego wniosku dotyczącego zmiany regulaminu. Wniosek zakłada, że obecne zasady głosowania zasadniczo pozostaną w mocy. W związku z tym Unia dysponowałaby jednym dodatkowym głosem oprócz głosów państw członkowskich będących stronami konwencji. Należy również zaakceptować dwa dodatkowe elementy przewidziane w pkt 20 regulaminu: klauzulę konsensusu, która kodyfikuje praktykę istniejącą w ramach Komitetu Stron, oraz klauzulę przegladową, która wyraża zamiar ponownej oceny regulaminu w ciągu najbliższych trzech lat, bez przesądzania o jej wyniku.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹⁰.

4.1.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Komitet Stron jest organem ustanowionym na podstawie konwencji stambulskiej. Nowa zmiana w regulaminie, którą Komitet Stron ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 67 ust. 3 konwencji. Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych konwencji. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. **Materialna podstawa prawna**

4.2.1. *Zasady*

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozzerwalnie powiązane, a żaden nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Głównym celem planowanego aktu jest zmiana regulaminu w wyniku przystąpienia Unii do konwencji stambulskiej. Jeśli chodzi o materialną podstawę prawną planowanego aktu, UE przystąpiła do konwencji w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres jej wyłącznych kompetencji, mianowicie instytucji i administracji publicznej Unii¹¹ oraz spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement¹². Aby uwzględnić szczególne stanowisko Danii i Irlandii w odniesieniu do tytułu V TFUE, UE przystąpiła do konwencji stambulskiej w drodze dwóch odrębnych decyzji Rady. W związku z tym decyzję w sprawie stanowiska, jakie w odniesieniu do planowanego aktu ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron, należy podzielić na dwie równoległe decyzje. Podstawa prawna niniejszej decyzji dotyczy kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii. W związku z tym materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 336 TFUE.

¹⁰ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

¹¹ Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1.

¹² Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 336 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej co do zmian w regulaminie Komitetu Stron w odniesieniu do spraw związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 336 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia zawarła Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwaną dalej „konwencją”) decyzją Rady (UE) 2023/1075¹³ – w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii oraz decyzją Rady (UE) 2023/1076¹⁴ – w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement; konwencja weszła w życie w dniu 1 października 2023 r. w odniesieniu do Unii. Dotychczas do konwencji przystąpiło 39 stron, w tym Unia i 22 państwa członkowskie.
- (2) Komitet Stron (zwany dalej „Komitetem”) jest organem mechanizmu monitorowania konwencji. Zgodnie z art. 67 ust. 3 konwencji Komitet przyjął swój regulamin. Regulamin ten przewiduje, że każda ze stron konwencji dysponuje jednym głosem. Przystąpienie Unii do konwencji wymaga pewnych dostosowań tego regulaminu, w szczególności w odniesieniu do praw głosu.
- (3) W sierpniu 2023 r. Sekretariat Komitetu zaproponował pewne zmiany w regulaminie, aby uwzględnić wpływ przystąpienia Unii do konwencji na funkcjonowanie Komitetu. Zwrócił się do stron konwencji o przedstawienie propozycji redakcyjnych. W dniu 22 kwietnia 2024 r.¹⁵ Unia określiła swoje stanowisko w sprawie proponowanych zmian i

¹³ Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁴ Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

¹⁵ Decyzja Rady (UE) 2024/1669 z dnia 22 kwietnia 2024 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej co do zmian w regulaminie Komitetu Stron w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement (Dz.U. L, 2024/1669, 12.6.2024,

zapropowała alternatywne zmiany do regulaminu. Podczas 16. posiedzenia Komitetu w dniu 31 maja 2024 r. nie udało się osiągnąć porozumienia w sprawie proponowanych zmian, a Komitet postanowił, że jego przewodniczący przeprowadzi nieformalne konsultacje w celu znalezienia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez wszystkich członków Komitetu.

- (4) Po nieformalnych konsultacjach przewodniczący przedłożył w listopadzie 2024 r. zmieniony wniosek (IC-CP(2024)12 prov). Zgodnie z tym wnioskiem obecne zasady głosowania powinny nadal obowiązywać, ale powinny zostać uzupełnione o klauzulę konsensusu (zgodnie z którą Komitet powinien dołożyć wszelkich starań, aby kontynuować praktykę podejmowania decyzji w drodze konsensusu) oraz klauzulę przeglądowną (zgodnie z którą Komitet zbada stosowanie zasad w ciągu trzech lat od przyjęcia proponowanych zmian).
- (5) W dniu 13 lutego 2025 r. Sekretariat Komitetu udostępnił zmieniony wniosek przewodniczącego Komitetu Stron dotyczący zmiany regulaminu Komitetu Stron Konwencji Sтамбуlskiej (dokument IC-CP(2025)1 prov) („planowany akt”). Sekretariat zwrócił się do stron o zatwierdzenie wniosku w drodze procedury pisemnej. Poinformowano ponadto, że o ile do 30 kwietnia 2025 r. nie zostanie przedłożony Sekretariatowi sprzeciw na piśmie, planowany akt zostanie uznany za przyjęty.
- (6) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii, gdyż zmiany w regulaminie będą prawnie wiążące dla Unii.
- (7) Przyjęcie zmienionego wniosku w sprawie zmiany regulaminu spowodowałoby, że obecne zasady głosowania zasadniczo pozostałyby w mocy, a Unia dysponowałaby jednym dodatkowym głosem oprócz głosów państw członkowskich będących stronami konwencji. Dodanie klauzuli konsensusu i klauzuli przeglądownej powinno być możliwe do przyjęcia przez Unię. Klauzula konsensusu kodyfikuje praktykę istniejącą w ramach Komitetu, a klauzula przeglądowna wyraża zamiar ponownej oceny regulaminu nie później niż trzy lata po przyjęciu zmian, bez przesądzania o jej wyniku.
- (8) Z punktu regulaminu wymieniającego uczestników niebędących członkami Komitetu Stron należy skreślić odniesienie do Unii Europejskiej, ponieważ przestało ono być aktualne.
- (9) Stanowisko Unii powinno zatem polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec przyjęcia przedstawionego w dokumencie IC-CP(2025)1 prov zmienionego wniosku dotyczącego zmiany regulaminu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron ustanowionego na mocy art. 67 konwencji, polega na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec przyjęcia zmienionego wniosku przewodniczącego Komitetu Stron dotyczącego zmiany regulaminu Komitetu Stron Konwencji Sтамбуlskiej [IC-CP(2025)1 prov].

ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1669/oj>) oraz decyzja Rady (UE) 2024/1680 z dnia 22 kwietnia 2024 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej co do zmian w regulaminie Komitetu Stron w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L, 2024/1680, 12.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1680/oj>).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*